

Stjärnornas krig - enligt Jesus

Jesus bor på Undantagsgatan. Han ligger på en madrass på golvet och stirrar i taket. Det är hans födelsedag, men ingen har kommit för att hälsa på. De är upptagna med något de kallar jul. Han vet inte riktigt vad det är, men det inträffar varje år vid den här tiden och kan liknas vid ett psykiskt sjukdomstillstånd. Människorna blir maniska. De handlar saker som ingen behöver. De äter mat de inte tycker om, och tillbringar dygn med släktingar de inte vill träffa. Vännerna har alltså annat att göra, och Jesus får som vanligt fira födelsedag på egen hand. Ett blött snöfall slaskar mot den tomma gatan. Från grannarna hörs inte ett ljud. Glöggen han tänkt bjuda på är så gott som slut, men han har en slurk kvar och det är en förbaskad tur.

”Till dig pappa”, skålar han. ”Till fader min som är i himmelen!”

Han tar en djup klunk, lutar sig mot den flagnande tapeten. Snön blir till regn. Allting rinner. Vattnet på gatan, slatten med glögg och tiden, och allt man inte tror sig kunna göra något åt. Julen bara är. Pappa är död och ingen vet längre vad det är för mening med allt det här.

Plötsligt minns han paketet som anlände igår. Lilla mamma bor så långt härifrån, men tänker på allt. Händerna darrar. Han skäms och rapar glöggkryddor. Han fumlar med tejpén och något vill ut. Det prasslar och bökar, och när snörena lossnar tränger en blinkande stjärna ut genom presentpapperet. Den ser sig om i rummet som en ofantlig svetslåga, innan den tar sats och hoppar ut genom fönstret. Det regnar glas på Undantagsgatan. Kyrkklockorna dånar. Människorna sätter dadlar i halsen. Granarna står i ljusan låga och i en urblåst lägenhet någonstans står Jesus och tittar på. Han har rest sig från madrassen och är inte längre trött. Blicken vilar på världen och något har hänt. ”Nu börjar mitt liv”, säger han. ”Det börjar och allt ska bli annorlunda.”

Jesus går ut och välter reklampelare. På Överflödsgatan sparkar han sönder vartenda julpyntat skyltfönster han kommer åt. På SevenEleven tillkallas polis. Det krävs sju man för att hålla Jesus som nu upparbetat en övermänsklig vrede. Han förs med handbojor till en madrasserad fyllecell på andra sidan stan. Där blir han lämnad ensam med sin ilska och sitt rena samvete. Juldagsmorgonen gryr. Adventsstjärnan slocknar på sin irrfärd i atmosfären. Jesus likaså. Han somnar. Han måste ju spara på krafterna. Kampen har bara börjat.

© Tina Messing

Även publicerad i *Psoriasistidningen* nr 6 år 2005